

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DET GAMLE APOTHEK (1885)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751831501024/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Søltur sammen med Kaptejnen i de aabne Vande —. Kaptejnen gjorde brat omkring og sagde:

— Det er jo en aldeles glimrende Mand, den Pastor Brinckmann.

— Ja saagu', svarede Kancelliraaden smaaleende, men fik straks Smilebaandet strammet, da han paa Kaptejnens Knevelsbart læste dyb Alvor, som naar han i gamle Dage talte om Byron, S. Kierkegaard, de geologiske Perioder eller andet, som han kaldte storartet. Kaptejnen sagde:

— Ja, vi kender jo hverandres Anskuelse om kirkelige og religiøse Sager eller rettere om Orthodoksien. Men jeg har Respekt, en Pokkers Respekt, for en Mand, der sætter noget ind paa Kærlighedsgerninger, der besøger Folk med Kopper, Pnat, Kolera, Tyfus og trodser det ordinære Krapyls Grin. Og det har Brinckmann gjort.

— Saa—aa? Trodset det ordinære Krapyls Grin? Hvad for noget Krapyl?

— Gamle dvaske Præster, forædte Gaardmænd, kalkunske Proprietærer. De kan tro, jeg satte den Studepranger Ulkebøl til Vægs forleden. Jeg spillede L'hombre med ham paa Krogerup. Der satte den Karl sig til at raillere over Brinckmann og sagde, at han burde bindes som en gal Hund, fordi han bragte Kopper til Byen fra sine Sygebøser.

— Hm . . . ja! Hvad sagde De, Kaptejn?

— Nu skal De høre. Jeg sagde til ham: De er altsaa Hedning, Hr. Ulkebøl? Han bandte og tordnede paa, at han var en rettroende Kristen, men derfor behøvede man ikke at være et Svin. Saa sagde jeg: Saa maa Kristus have været et Svin, siden han rørte ved de spedalske. Saa blev den tykke Grovæder aldeles guddommelig pathetisk og sagde: Hr. Kaptejn, jeg tæler ikke, at De bespottet min Frelser! Men vor Vært, Jægmesteren . . . det eneste, det Bæst Ulkebøl har Respekt for, det er jo det blaa Blod og den sorte o. s. v. . . . Jægmester Lovetzow lo himmelhøjt ad ham og sagde: Indlad Dem ikke paa Theologien, min gode Ulkebøl, hold De Dem til L'hombre og anden verdslig Logik. Da vi skulde køre hjem, sagde Ulkebøl til mig ude i Entréen: Vi tales engang ved for Alvor. Og saa lagde han sin Slagternæve paa min Skulder. Jeg svarede: Ja, ryst, De mig kun! Jeg har ingen Perler ved Haanden, saa jeg risikerer ikke at tabe dem for Deres Fødder. De er jo bibelfast, Hr. Ulkebøl, De véd altsaa, at man ikke maa misbruge Perler.